

Divný mraky na ruce,
stejná hlína pod nehty.
Kořeny zradí nám otce
a roztrhají boty.

Místo očí důlky,
v potu poznám tvář.
Vrásky mizí samy,
sní o nich jen lhář.

Zelený mech v ulici,
slzy čistí kanály.
Zvedni kámen páchnoucí,
pod ním nejsou sny.

Prorůstám dál hrází,
pohládíš mne panno?
Svírám vodu v náruči,
projde jenom bahno.

Světlo, který lovíme,
bez větví nechytím!
..má hysterie!

Světlo, který lovíme
bez větví nechytím!
Sním o davu a psychóze,
v tichosti rád zkamením.
..má hysterie!

Havěť staví přístřeší,
starý buňky tlejou.
Vsázím kámen poslední,
ať mé sochy žijou!

Grafity tvář nehyzdí,
obrysy jen kvetou.
Kámen dutě nezazní,
na čas je mou metou.